

NIJUEWSBRIEF

Hallo nieuwsbrieflezer!

Het is alweer lente! Wat gaat de tijd enorm snel. Ik ben alweer 2 maanden aan het werk sinds mijn verlof in Nederland. Ik heb een fijn verlof gehad. Het was heerlijk om iedereen weer te zien en te spreken. De tijd vloog om en na 4 intensieve weken was ik ook weer blij om terug te gaan naar Oekraïne. Na nog 2 weken verlof in Oekraïne, waarin ik zowel kon ontspannen als voorbereidingen treffen voor de preschool, ben ik eind januari weer aan het werk gegaan in het kamp.

Het is deze winter niet heel erg koud geweest. Dat is fijn. Er hoeft dan minder gestookt te stoken en de gasrekeningen blijven daardoor laag. Het is wel een ontzettend natte winter geweest. De velden lagen veelal blank en de kuilen in de weg stonden vol water. Ik hoop dat de zomer minder nat wordt.

In deze nieuwsbrief meer over het werk dat ik afgelopen tijd in Dombok heb gedaan.

*Veel leesplezier!
Groetjes, Marije*

Nieuwe sleutel aan mijn sleutelbos

In mijn vorige nieuwsbrief vertelde ik dat er aan de kerk een nieuw lokaal is gebouwd. Sinds december is het lokaal zo goed als af. Ik heb de sleutel van het lokaal gekregen en heb het ingericht voor de preschool.

De roze muur en groene gordijnen geven het lokaal een vrolijke uitstraling. Het is heerlijk dat ik alle spullen kan laten staan en een eigen plek heb voor de kinderen. De ruimte is ook ideaal voor de meidenclub, dus elke woensdagavond kom ik hier met de meiden samen.

In februari zijn er schoolbankjes gedoneerd door de plaatselijke gemeente. Het zijn schoolbanken zoals we die van vroeger kennen. Het was even puzzelen met het indelen van de ruimte, maar inmiddels staat alles op zo'n manier dat de preschool goed kan draaien. De kinderen vroegen zich af wat die bankjes waren. Ze waren nog nooit op school geweest en hadden dus geen idee.

En wat gelukkig ook niet ontbreekt in het lokaal is een kachel. Elke morgen stoken we die met hout goed warm. Zodat de kinderen het niet koud hebben, als ze op school zijn. Het is een fijn lokaal, waar ik met plezier werk.



in de schoolbanken

Midden in de winternacht

Het is alweer even geleden, maar ook op de club hebben we kerst gevierd. Kerst wordt in het kamp vooral gelinkt aan de kerstman, cadeautjes en sneeuw. Daarom heb ik in 2016 een nieuwe traditie ingevoerd: het kerstverhaal vertellen. Samen met de kinderen vertellen we aan de hand van teksten en liederen het kerstverhaal.

Toen ik in november de kinderen vertelde dat we het kerstverhaal weer met elkaar gingen doen, sprongen ze een gat in de lucht. In de aanloop naar kerst repeteerden we elke week de teksten en de liederen - die ze nog kenden - zongen ze uit volle borst mee.

Op de avond van de uitvoering gingen de kinderen - nadat ze nog een keer het verhaal goed geoefend hadden - in hun kostuums hun ouders halen. De ouders kwamen nieuwsgierig kijken wat er

aan de hand was. De opkomst was groter dan vorig jaar. Ze waren blij om te zien wat hun kinderen allemaal hadden geleerd. De kinderen zelf straalden en genoten van het moment.

De volgende dag heb ik in het kamp kerstpakketten uitgedeeld. Voor elk gezin een emmer vol etensproducten en voor elk kind een tasje met snoep, shampoo en sokken. Iedereen was blij en ik kon alles zo mooi afsluiten voor mijn vertrek naar Nederland.

Inmiddels zijn we druk bezig voor Pasen. Ook met Pasen hopen we de ouders een verhaal te vertellen. Dit keer het verhaal van Jezus' lijden en sterven. En ook nu zijn we druk bezig met het leren van Bijbelteksten en paasliederen. Ik hoop dat de kinderen, maar ook de ouders vanaf nu Pasen en Kerst zien als een feest rondom Jezus.



Jozef en Maria



de wijzen



de engelen

Meidenclub

Het is woensdagavond half 7 wanneer ik op weg ben naar het kamp. Vanavond draai ik voor het eerst de meidenclub. Meiden van 10 jaar en ouder zijn welkom. Ze hebben het er al veel over gehad en konden niet wachten tot het eindelijk zover was. Toen ik 's ochtends vertelde dat 's avonds de eerste clubavond was, konden ze hun geluk niet op.

Ik ben op tijd vertrokken, omdat ik graag alles wil klaarzetten en alvast het vuur wil aanmaken. Ik heb de meiden gezegd dat we om half 8 beginnen. Wanneer ik in het kamp aankom, zie ik in het lokaal licht branden en hoor ik stemmen. Ik stap het lokaal binnen en zie alle meiden rondom de kachel staan.

Een gejuich gaat op als ze mij zien en ze vertellen enthousiast dat ze er al een uur zijn en het vuur vast hebben aangemaakt. De meiden hebben zich opgemaakt, hun haar gedaan en hun mooiste kleren aangetrokken. De meiden zijn er klaar voor en ik ook. Ik zet Hongaarse opwekkingsmuziek op, zet de waterkoker aan en zet koekjes en snoep op tafel.

We beginnen gezellig met een bakje thee. De meiden kletsen honderduit en zingen af en toe met de muziek mee. De sfeer is gezellig. De start is gemaakt.

Na een half uurtje theeleuten beginnen we met zingen en gebed en hebben we het over de Bijbel. We denken na over wat de Bijbel is, wie het heeft geschreven en waarom we de Bijbel hebben gekregen. De meiden luisteren aandachtig en stellen af en toe vragen.

Ze vertellen na afloop dat ze dat allemaal niet wisten en graag meer willen leren. Dat gaan we natuurlijk doen. Elke week zullen ze iets leren over God en het Christelijk geloof. Maar dat is niet het enige. De meiden willen ook graag leren lezen en schrijven. Daarom wordt dat ook elke week een onderdeel van het programma. Ze zijn trots als ze bezig zijn met de opdrachten en al wat letters herkennen. Ze doen hard hun best en helpen elkaar. Leuk om te zien hoe ze als groep met elkaar bezig zijn.

Voor de afsluiting van de eerste avond heb ik loombandjes meegenomen. Met deze kleine elastiekjes in verschillende kleuren, maken ze in hoog tempo armbandjes. Ze hebben plezier met elkaar en vertellen mij waar ze het zoal over hebben. De taal lijkt nog geen drempel bij deze groep. Zij spreken namelijk Hongaars en ik Russisch. Maar met elkaar komen we er wel.

Zij oefenen hun Russisch en ik leer af en toe wat Hongaars.

De avond vliegt voorbij. Wanneer het half 10 is, wordt het hoog tijd om af te sluiten. We bidden met elkaar, ruimen alles op en doen de lichten uit. 'Hebben we dit morgenavond weer?', vragen ze. 'Nee, meiden. We doen dit alleen elke woensdagavond.' Dat was een kleine teleurstelling. Maar ze zien des te meer uit naar de woensdag.

De meiden lopen al kletsend naar huis. Ik stap in de auto en terwijl ik naar huis rijd, dank ik God voor deze avond en hoop ik dat er nog vele avonden zullen volgen.

Inmiddels draait de meidenclub al 2 maanden en de meiden zijn nog steeds enthousiast. Ik ben enorm blij met deze mogelijkheid om de meiden te onderwijzen. Zij genieten, maar ik misschien nog wel meer.



Koffie en gebak in december

Het is zaterdagmiddag als ik samen met Marianne en haar vriendinnen onderweg ben naar Mukachevo. Ik wil Marianne bedanken voor alles waarmee ze mij helpt in het kamp. Ik trakteer haar en haar vriendinnen daarom op een taartje. Voor die meiden geen alledaagse traktatie.

De meiden hebben zich mooi gemaakt en zijn klaar voor ons uitje. Onderweg wordt er veel gekletst en gelachen. De sfeer is goed. We naderen de stad en de meiden zien het kasteel dat boven op de berg ligt. De meiden beginnen erover te praten en ik vraag of ze weleens in het kasteel zijn geweest. Nee, ze zijn er nog nooit geweest. Maar dat zouden ze wel graag een keertje willen.

Als ik voorstel om na het taartje ook nog een bezoek te brengen aan het kasteel, reageren ze enthousiast. Maar voor het zover is: eerst gebak. Uit het enorme assortiment gebakjes kiezen de meiden allemaal een ander gebakje. En bij gebak hoort koffie, dus werd er ook koffie gekozen. Er wordt gegiecheld om de te sterke koffie die ze kozen en het gebakje dat ze met een vorkje eten. Ondanks de sterke koffie genieten ze volop. Na de koffie gaan we naar het kasteel.

En eenmaal daar willen ze alle hoeken van het kasteel zien. Overal worden foto's gemaakt en ze zeggen steeds hoe blij ze zijn dat ze dit kunnen zien. En zo werd een zaterdag in december een mooie herinnering.

Groetjes, Marije



Gebedsbrief ontvangen?

Elke maand verschijnt er een gebedsbrief. Wilt u die ontvangen? Dat kan. Stuur daarvoor een mailtje naar: hometeammarije@outlook.com

U ontvangt dan via de mail de dank- en bidpunten van Marije.

Marije een kaartje sturen? Dat kan!

Марія Меєркерк
а/с 63
м. Мукачево
Закарпатська обл.
89600
УКРАЇНА

Hometeam

Marije wordt bij haar uitzending bijgestaan door een hometeam. Dit team bestaat uit de volgende personen:

Nathalie Breedveld (vz) | 06 15637487
Arie Vergunst (pm) | 0184 694092
Maarten van den Berg (secr) | 06 55973416
Kees de Vries | 06 10069221
Martine Verheul | 0184 693030
Marielle Baartman | 06 14067125

Heeft u vragen of wilt u wat kwijt?

Neem gerust contact met ons op!

E-mail | hometeammarije@outlook.com

Volg Marije via

Facebook | Marije's missie

Giften zijn welkom!

Uw gift voor Marije Meerkerk maakt u over op: NL70 RABO 0157518744, ten name van: Stichting Kimon. Vermeld bij uw gift: Marije Meerkerk, Oekraïne

Stichting Kimon is door de Belastingdienst aangewezen als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften aan de stichting zijn dus aftrekbaar van de belasting.

Danken&bidden

Dank voor

...de mooie gesprekken met de meiden op de club en de energie die ik ervan krijg.
...alle contacten hier en dat ik ervan geniet om hier te wonen.

Bid voor

...de meidenclub, dat het de meiden zal opbouwen en dat ze een persoonlijk geloof zullen krijgen.
...de kinderen op de club, dat zij de boodschap van Pasen zullen begrijpen en onthouden.
...de ouders, dat zij het belang van onderwijs gaan inzien.



MAART 2018